

Úton

Friss levegő, kék ég, széles út. Jólesik az a pár nap szabadság. A munka azonban itt is megtalál, amit kitartó telefoncsörgés jelez. Félreállok. Hamar sikerül, a forgalom szerencsére gyér. Nem úgy a mobilomon, melyre – mint kiderült – gyorsan le kell töltenem egy e-mailt. Ezt célszerűen ügyis érdemes megtennem még határátlépés, akarom mondani – Schengen ügyebár – szolgáltatóváltás előtt.

Tíz perc elteltével még mindig ugyanabban a parkolóban várakozom, de a várt levélnek nyoma sincs. Van azonban helyette számtalan kecsgetető ajánlat - a külföldi feladók szerint - akadozó szexuális teljesítményem, illetve megrendült egészségi állapotom jobbítására. Szaladnak a kilobájtok, szinte hallom a kassza csörgését...

Végre megérkezik a várva várt levél is. Nyomában – magyar feladótól – az utolsó küldemény. Traktorok, akciós építőgépek, névre szóló „baráti üdvözet”. Bár valószínűleg sosem fogok traktort venni, nem ez a levél volt az, amelyik igazán zavart. Bizarrra belegondolni, hogy a mai termésből mégis egyedül az ezt feladó, magát természetesen tökéletesen beazonosító cég ellen kezdeményezhetnék eredménnyel kecsegtető eljárást, hiszen kizárt, hogy bármikor előzetesen hozzájárultam ahhoz, hogy ilyen jellegű címlistára kerüljek.

sérti ezen előírásokat. Nos, száraz jogi megfogalmazás szerint az előírások megsértéséért az elektronikus hirdető, az elektronikus hirdetési szolgáltató és az elektronikus hirdetés közzétéveje is felelőséggel tartozik. De hogyan érhető tetten ez a felelősség, ha a hirdető személyét gyakorlatilag lehetetlen beazonosítani? Sajnos tapasztalatomból kiindulva azt kell mondanom: sehogya. Az pedig, hogy mindezt bírósági eljárás keretében megállapítsák, és a jogsérvével szemben ténylegesen behajtható bírságot szabjanak ki, netalán a fogadó fél kártérítést

érvényesítsen a küldővel szemben, gyakorlatilag – a spamek nagy számához viszonyítva – példa nélküli. Ezen pedig az sem segít sokat, ha a spamek esetében, a

„A legtöbb külföldről érkező spam számára a hazai jog nem jelent gyakorlati akadályt.”

törvényt megsértőkkel szemben a fogyasztóvédelmi hatóság jogosult fellépni. Sajnos Magyarországon a fogyasztóvédelem hatékonysága messze elmaradt a kívánalmaktól más területen is, nemhogy az internet világában okozott jogsértések területén.

Az is megnehezíti a sikeres küzdelmet a spamekkel szemben, hogy a jogi szabályozás nem egységes, és az egyes államok, így Magyarországnak is a belső, hazai joga nem terjeszthető ki, azaz nincs – illetve csak minimális esetben lehet – területiális hatása. Emiatt pedig a legtöbb külföldről érkező spam számára a hazai jog nem jelent gyakorlati akadályt (elég például arra gondolnunk, hogy az Egyesült Államokban nem tiltja a törvény a spamek létét, illetve minimális feltételhez köti azokat, így az amerikai jog szerint a spamküldő akkor sem követ el jogsértést, ha a magyar jogi szabályozásnak nem megfelelő az elektronikus hirdetése). Persze jogásként jól tudom, hogy elvileg nyitva áll a jogi lehetőség arra, hogy a nemzetközi magánjog segítségével a jogvitarendezést megkísérelje bárki, de az eljárás bonyolultsága, időbeli elhúzódása, a bizonyítás vélhető sikertelensége, lehetetlensége gyakorlatilag értelmetlenné teszi a jogi harcot.

Azt is mondhatjuk tehát, hogy a spameket, mint elkerülhetetlen, szükséges „rosszat” könyvelik el az egyes állami jogi szabályozások, amelyek egy általános jogvédelmet, jogi szabályozást kínálnak ugyan, de ténylegesen védelmet nem tudnak nyújtani. Főleg úgy, hogy

a spameket is tartalmuk szerint tudjuk „spam”-ként beazonosítani. Elég szűk határmezsgye van a kéretlen elektronikus hirdetés, és például egy rövid, bocsánatkérő bemutatkozó levél között. Hiszen bemutatkozó levelet miért is ne küldhetne bármely szolgáltató, kereskedő, természetes vagy jogi személy. Ezek a levelek nagyon ügyesen úgy vannak megfogalmazva, hogy véletlenül se minősüljenek reklámnak, hirdetésnek, sőt kifejezetten beleírják, hogy elnézést, amennyiben zavart volna a levél. Kicsit a sajtójogi eljárásokhoz hasonlítanám, amikor is az egész jogvita léte akár egy szövegnyelvtani értelmezésén is múlhat.

Összességében tehát egy változó, még csak most kialakuló, kifejlődő jogvédelmi területről van szó, amelyben jelen pillanatban a jogszabály által előírt és rögzített jogvédelmek (így tehát a fogyasztóvédelem, vagy a polgári jog kártérítési eszközei is) alkalmatlanok arra, hogy megvédjék e-mailtárhelyeinket a kéretlen levelektől. Ezért továbbra is mindenki számíthat ilyen-olyan nem várt küldeményre elektronikus levélszekrényében. Természetesen a jogi szabályozás várhatóan követni fogja a gyakorlatot, és kialakulhat majd egy komolyabb, hatékonyabb védelmi rendszer, de véleményem szerint ez az állapot nem ma fog bekövetkezni.

Dr. Schneider Péter

KARÁCSONYRA ÉS AZ ÉV BÁRMELY IDŐSZAKÁBAN VÁLLALUNK ÖSSZEÁLLÍTÁST BIRTOKVÁLOGATÁSUNK ÉS ARCANUM BORCSALÁDUNK (DUPLA VÁLOGATÁS) BORAIBÓL. A RENDELÉS A HONLAPUNKON KERESZTÜL KÜLDHETŐ, A KISZÁLLÍTÁST FUTÁRSZOLGÁLAT VÉGZI. IGÉNY SZERINT A MEGRENDELŐ ÁLTAL KÉSZÍTTETETT CÍMKÉVEL ÉS DÍSZCSOMAGOLÁSSAL IS ELLÁTJUK A PALACKOKAT.

VINCZE BORÁSZAT, 3300 EGER, MESTER U. 2.

WWW.VINCZEBELA.COM, INFO@VINCZEPINCESZET.HU

+36 (36) 427 515

